

Predbežné znenie

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (desiata komora)

z 18. januára 2018 (*)

„Návrh na zažatie prejudiciálneho konania – Voľný pohyb kapitálu – Články 63 a 65 ZFEÚ – Nariadenie (ES) č. 883/2004 – Článok 11 – Odvody z kapitálových príjmov na účely financovania sociálneho zabezpečenia členského štátu – Výnimka pre štátnych príslušníkov Európskej únie poistených v systéme sociálneho zabezpečenia iného členského štátu – Fyzické osoby poistené v systéme sociálneho zabezpečenia tretej krajiny – Rozdielne zaobchádzanie – Obmedzenie – Odôvodnenie“

Vo veci C-45/17,

ktorej predmetom je návrh na zažatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, podaný rozhodnutím Conseil d'État (Francúzsko) z 25. januára 2017 a doručený Súdnemu dvoru 30. januára 2017, ktorý súvisí s konaním:

Frédéric Jahin

proti

Ministre de l'Économie et des Finances,

Ministre des Affaires sociales et de la Santé,

SÚDNY DVOR (desiata komora),

v zložení: sudcovia A. Borg Barthet, vykonávajúci funkciu predsedu desiatej komory, M. Berger a F. Biltgen (spravodajca),

generálny advokát: P. Mengozzi,

tajomník: A. Calot Escobar,

so zreteľom na písomnú časť konania,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

- F. Jahin, v zastúpení: E. d'Onorio di Meo, avocat,
- francúzska vláda, v zastúpení: D. Colas a R. Coesme, splnomocnení zástupcovia,
- Európska komisia, v zastúpení: D. Martin a L. Malferrari, splnomocnení zástupcovia,

so zreteľom na rozhodnutie prijaté po vypočutí generálneho advokáta, že vec bude prejednaná bez jeho návrhov,

vyhlásil tento

Rozsudok

1 Návrh na zažatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu článkov 63 až 65 ZFEÚ, ako aj článku 11 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 z 29. apríla 2004 o koordinácii systémov sociálneho zabezpečenia (Ú. v. EÚ L 166, 2004, s. 1; Mim. vyd. 05/005, s. 72).

2 Tento návrh bol podaný v rámci sporu medzi Frédéricom Jahinom a ministre de l'Économie et des Finances (ministerstvo hospodárstva a financií, Francúzsko) ako aj ministre des Affaires sociales et de la Santé (ministerstvo sociálnych vecí a zdravia, Francúzsko) vo veci zaplataenia viacerých príspevkov a daňových odvodov za roky 2012 až 2014, týkajúcich sa majetkových príjmov dosiahnutých vo Francúzsku.

Právny rámec

Právo Únie

3 Nariadenie č. 883/2004 zrušilo od 1. mája 2010 nariadenie Rady (EHS) č. 1408/71 zo 14. júna 1971 o uplatňovaní systémov sociálneho zabezpečenia na zamestnancov a ich rodiny, ktorí sa pohybujú v rámci spoločenstva, v znení zmenenom a aktualizovanom nariadením Rady (ES) č. 118/97 z 2. decembra 1996 (Ú. v. ES L 28, 1997, s. 1; Mim. vyd. 05/003, s. 3) (ďalej len „nariadenie č. 1408/71“). Ustanovenia nariadenia č. 883/2004 relevantné pre túto vec však neboli zásadne zmenené vzhľadom na ustanovenia, ktoré zodpovedali ustanoveniam v zrušenom nariadení.

4 Článok 2 nariadenia č. 883/2004 s názvom „Osoby, na ktoré sa toto nariadenie vzťahuje“ vo svojom odseku 1 stanovuje:

„Toto nariadenie sa vzťahuje na štátnych príslušníkov členského štátu, osoby bez štátnej príslušnosti a utečencov, ktorí majú bydlisko v členskom štáte a podliehajú alebo podliehali právnym predpisom jedného alebo viacerých členských štátov, ako aj na ich rodinných príslušníkov a ich pozostalých.“

5 Podľa článku 3 ods. 1 tohto nariadenia:

„Toto nariadenie sa vzťahuje na všetky právne predpisy, ktoré sa týkajú týchto častí sociálneho zabezpečenia:

- a) nemocenské dávky,
- b) dávky v materstve a rovnocenné dávky v otcovstve,
- c) dávky v invalidite,
- d) dávky v starobe,
- e) pozostalostné dávky,
- f) dávky v súvislosti s pracovnými úrazmi a chorobami z povolania,
- g) podpora pri úmrtí,
- h) dávky v nezamestnanosti,

i) preddôchodkové dávky,

j) rodinné dávky.“

6 ?lánok 11 ods. 1 uvedeného nariadenia stanovuje:

„Osoby, na ktoré sa toto nariadenie vzťahuje, podliehajú právnym predpisom len jedného členského štátu. ...“

7 Nariadenie ?. 883/2004 sa uplatňuje na všetky členské štáty Európskeho hospodárskeho priestoru (EHP) v zmysle rozhodnutia Spoločného výboru EHP ?. 76/2011 z 1. júla 2011, ktorým sa mení a dopĺňa príloha VI (Sociálne zabezpečenie) a protokol 37 k Dohode o EHP (Ú. v. EÚ L 262, 2011, s. 33).

8 Okrem toho, pokiaľ ide o Švajčiarsku konfederáciu, podľa ?lánku 8 Dohody medzi Európskym spoločenstvom a jeho členskými štátmi na jednej strane a Švajčiarskou konfederáciou na strane druhej, o voľnom pohybe osôb, podpísanej 21. júna 1999 v Luxemburgu (Ú. v. ES L 114, 2002, s. 6), ktorá nadobudla platnosť 1. júna 2002, zmluvné strany zabezpečia koordináciu systémov sociálneho zabezpečenia podľa prílohy II tejto dohody. Rozhodnutím ?. 1/2012 spoločného výboru zriadeného dohodou medzi Európskym spoločenstvom a jeho členskými štátmi na jednej strane a Švajčiarskou konfederáciou na druhej strane o voľnom pohybe osôb z 31. marca 2012, ktorým sa nahrádza príloha II k tejto dohode o koordinácii systémov sociálneho zabezpečenia (Ú. v. EÚ L 103, 2012, s. 51), ktoré nadobudlo účinnosť 1. apríla 2012, bol oddiel A tejto prílohy aktualizovaný a odvtedy odkazuje na nariadenie ?. 883/2004.

Francúzske právo

9 Podľa ?lánku 1600-0 C code général des impôts (Všeobecný daňový zákonník) v znení uplatniteľnom na skutkový stav vo veci samej:

„Všeobecný sociálny príspevok z príjmov z majetku sa stanovuje, kontroluje a vymáha v súlade s ustanoveniami ?lánku L. 136-6 code de la sécurité sociale (Zákonník sociálneho zabezpečenia).“

10 ?lánok L. 136-6 code de la sécurité sociale (Zákonník sociálneho zabezpečenia), zmenený zákonom ?. 2012-958 zo 16. augusta 2012, znie:

„I. – Fyzické osoby, ktoré majú na daňové účely bydlisko vo Francúzsku v zmysle ?lánku 4 B code général des impôts (Všeobecný daňový zákonník), majú povinnosť odvádzať príspevok z príjmov z majetku z istého základu stanoveného na účely výpočtu dane z príjmov...“

la. – Povinnosť odvádzať príspevok majú tiež fyzické osoby, ktoré nemajú na daňové účely bydlisko vo Francúzsku v zmysle ?lánku 4 B code général des impôts (Všeobecný daňový zákonník), z istého základu príjmov uvedených v bode a odseku I ?lánku 164 B toho istého zákonníka stanoveného na účely výpočtu dane z príjmov.

...“

Spor vo veci samej a prejudiciálne otázky

11 Pán Jahin, francúzsky štátny príslušník, má od roku 2003 bydlisko v ?íne. Vykonáva tam zárobkovú činnosť a je poistený v súkromnom systéme sociálneho zabezpečenia.

12 V priebehu rokov 2012 až 2014 mu bola uložená povinnosť odviesť rôzne odvody týkajúce

sa príjmov z prenájmu nehnuteľností, ako aj zisku dosiahnutého v dôsledku prevodu nehnuteľnosti.

13 Súdny dvor, ktorý už rozhodoval o návrhu na začatie prejudiciálneho konania podanom Conseil d'État (Štátna rada, Francúzsko) v inej veci týkajúcej sa rovnakých odvodov, ktorá viedla k rozsudku z 26. februára 2015, de Ruyter (C-623/13, EU:C:2015:123), v podstate rozhodol, že takéto odvody, keďže majú priamu a relevantnú súvislosť s určitými časťami systému sociálneho zabezpečenia uvedenými v článku 4 nariadenia č. 1408/71, patria do pôsobnosti tohto nariadenia a podliehajú zásade uplatnenia právnych predpisov len jedného členského štátu stanovenej v článku 13 ods. 1 tohto nariadenia, hoci tieto odvody znižujú príjmy z majetku daňovníkov bez ohľadu na to, či títo daňovníci vykonávajú zárobkovú činnosť.

14 V nadväznosti na tento rozsudok vnútroštátny súd 27. júla 2015 rozhodol, že každá fyzická osoba, ktorá je poistená v systéme sociálneho zabezpečenia v inom členskom štáte, môže požiadať o oslobodenie od povinnosti platiť odvody, ktorej podliehali vo Francúzsku príjmy z jej majetku.

15 Podmienky vrátenia odvodov vykonaných v rozpore s právom Únie boli spresnené v dvoch tlačových komuniké z 20. októbra 2015, ktoré vydal jednak secrétaire d'État chargé du Budget (štátny tajomník pre rozpočet, Francúzsko) a jednak directeur général des Finances publiques (generálny riaditeľ pre verejné financie, Francúzsko). Spresňuje sa v nich najmä, že právo na vrátenie majú iba fyzické osoby poistené v systéme sociálneho zabezpečenia iného štátu, ako je Francúzska republika, nachádzajúceho sa v Európskej únii, EHP alebo Švajčiarskej konfederácie, čím sú vylúčené fyzické osoby poistené v systéme sociálneho zabezpečenia v tretej krajine.

16 Dňa 11. marca 2016 pán Jahin podal na vnútroštátny súd žalobu o prekroenie právomoci vo vzťahu k týmto tlačovým komuniké a uviedol, že toto vylúčenie je v rozpore s nariadením č. 883/2004 a so zásadou voľného pohybu kapitálu zaručenou článkom 63 ZFEÚ.

17 Za týchto podmienok Conseil d'État (Štátna rada) rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru tieto prejudiciálne otázky:

„Majú sa články 63, 64 a 65 ZFEÚ vykladať v tom zmysle, že:

1. okolnosť, že osoba poistená v systéme sociálneho zabezpečenia v inom štáte, ako je členský štát... Únie, členský štát [EHP] alebo [Švajčiarska konfederácia], podlieha rovnako ako osoby sociálne poistené vo Francúzsku odvodom z kapitálových príjmov ustanoveným francúzskymi právnymi predpismi, ktoré spadajú do pôsobnosti nariadenia [č. 883/2004], hoci osoba patriaca do systému sociálneho zabezpečenia iného členského štátu, ako je [Francúzska republika], nemôže vzhľadom na ustanovenia tohto nariadenia takýmto odvodom podliehať, predstavuje obmedzenie voľného pohybu kapitálu z tretích alebo do tretích krajín, ktoré je v zásade zakázané článkom 63 ZFEÚ?

2. ak je odpoveď na prvú otázku kladná, možno takéto obmedzenie pohybu kapitálu, ktoré vyplýva zo spojenia francúzskych právnych predpisov, ktoré ukladajú povinnosť platiť sporné odvody všetkým osobám s určitými kapitálovými príjmami bez toho, aby ich akokoľvek rozlišovali podľa miesta ich poistenia v systéme sociálneho zabezpečenia, a sekundárneho právneho aktu... Únie, považovať za zlučiteľné s ustanoveniami vyššie uvedeného článku [Zmluvy o FEÚ], a to najmä:

– z hľadiska odseku 1 článku 64 [ZFEÚ] v prípade pohybu kapitálu, ktorý patrí do jeho pôsobnosti, z dôvodu, že obmedzenie môže vyplývať z použitia zásady uplatnenia právnych predpisov len jedného členského štátu stanovenej v článku 11 nariadenia [č. 883/2004],

zavedenej do práva Únie článkom 13 nariadenia [č. 1408/71], čiže skôr ako 31. decembra 1993, hoci odvody z predmetných kapitálových príjmov boli zavedené alebo nadobudli účinnosť až po 31. decembri 1993,

- z hľadiska odseku 1 článku 65 Zmluvy z dôvodu, že francúzske daňové predpisy uplatňované v súlade s nariadením z 29. apríla 2004 rozlišujú daňovníkov, ktorí nie sú v rovnakej situácii, na základe kritéria, akým je poistenie v určitom systéme sociálneho zabezpečenia,
- vzhľadom na existenciu naliehavých dôvodov všeobecného záujmu, ktorými možno odôvodniť obmedzenie voľného pohybu kapitálu a ktoré vychádzajú z toho, že ustanovenia, ktoré podľa všetkého obmedzujú pohyb kapitálu z tretích krajín alebo do tretích krajín, sú v súlade s cieľom nariadenia [č. 883/2004], ktorým je voľný pohyb pracovníkov v rámci... Únie“

O prejudiciálnych otázkach

18 Svojimi dvoma otázkami, ktoré treba preskúmať spoločne, sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa majú články 63 a 65 ZFEÚ vykladať v tom zmysle, že bránia právnej úprave členského štátu, akou je právna úprava dotknutá vo veci samej, podľa ktorej je štátny príslušník tohto členského štátu, ktorý má bydlisko v inom treťom štáte, ako je členský štát EHP alebo Švajčiarska konfederácia, a ktorý je v ňom poistený v systéme sociálneho zabezpečenia, povinný platiť odvody z kapitálových príjmov z titulu príspevku do systému sociálneho zabezpečenia zavedeného týmto štátom, zatiaľ čo štátny príslušník Únie patriaci do systému sociálneho zabezpečenia iného členského štátu je od tejto povinnosti oslobodený z dôvodu zásady uplatnenia jednej právnej úpravy v oblasti sociálneho zabezpečenia, ako je stanovená v článku 11 nariadenia č. 883/2004, v rozsahu, v akom takáto vnútroštátna právna úprava predstavuje zakázané obmedzenie pohybu kapitálu z tretích krajín alebo do tretích krajín.

19 Najskôr treba pripomenúť, že článkom 63 ZFEÚ sa vykonáva voľný pohyb kapitálu medzi členskými štátmi na jednej strane a medzi členskými štátmi a tretími krajinami na druhej strane.

20 Na tento účel článok 63 ZFEÚ, ktorý sa nachádza v kapitole 4 hlavy IV Zmluvy o FEÚ nazvanej „Kapitál a platby“, stanovuje, že všetky obmedzenia pohybu kapitálu medzi členskými štátmi navzájom, ako aj medzi členskými štátmi a tretími krajinami sú zakázané.

21 Z toho vyplýva, že územná pôsobnosť voľného pohybu kapitálu podľa článku 63 ZFEÚ sa neobmedzuje na pohyby kapitálu medzi členskými štátmi, ale je rozšírená tiež na takéto pohyby medzi členskými štátmi a tretími krajinami.

22 Pokiaľ ide o vecnú pôsobnosť článku 63 ZFEÚ, hoci Zmluva o FEÚ nedefinuje pojem „pohyb kapitálu“, z ustálenej judikatúry Súdneho dvora vyplýva, že takéto pohyby v zmysle tohto článku zahŕňajú okrem iného operácie, ktorými nerezidenti uskutočňujú investície do nehnuteľného majetku na území členského štátu (pozri v tomto zmysle rozsudky z 11. januára 2001, Stefan, C-464/98, EU:C:2001:9, bod 5; z 5. marca 2002, Reisch a i., C-515/99, C-519/99 až C-524/99 a C-526/99 až C-540/99, EU:C:2002:135, bod 30, ako aj z 8. septembra 2005, Blanckaert, C-512/03, EU:C:2005:516, bod 35).

23 Z vyššie uvedeného vyplýva, že na odvody, akými sú odvody odvádzané podľa vnútroštátnej právnej úpravy dotknutej vo veci samej, v rozsahu, v akom sa týkajú príjmov z prenájmu nehnuteľností, ako aj zisku dosiahnutého v dôsledku prevodu nehnuteľnosti získaných v členskom štáte osobou, ktorá má štátnu príslušnosť tohto štátu, ale ktorá má bydlisko v inej tretej krajine, ako je členský štát EHP alebo Švajčiarska konfederácia, sa vzťahuje pojem „pohyb kapitálu“ v zmysle článku 63 ZFEÚ.

24 Alej treba uríť, či daťové zaobchádzanie vyhradené dotknutou vnútroštátnou právnou úpravou pre jej štátnych príslušníkov, ktorí majú bydlisko v inej tretej krajine, ako je členský štát EHP alebo Švajčiarska konfederácia, a ktorí sú poistení v systéme sociálneho zabezpečenia tejto tretej krajiny, predstavuje obmedzenie pohybu kapitálu v zmysle článku 63 ZFEÚ.

25 Z ustálenej judikatúry Súdneho dvora vyplýva, že opatrenia zakázané článkom 63 ods. 1 ZFEÚ ako obmedzenia pohybu kapitálu zahŕňajú opatrenia, ktoré sú spôsobilé odradiť nerezidentov od investovania v určitom členskom štáte alebo odradiť rezidentov uvedeného členského štátu od investovania v iných štátoch [rozsudky z 23. februára 2006, van Hilten/van der Heijden, C-513/03, EU:C:2006:131, bod 44; z 26. mája 2016, NN (L) International, C-48/15, EU:C:2016:356, bod 44, a z 2. júna 2016, Pensioenfonds Metaal en Techniek, C-252/14, EU:C:2016:402, bod 27].

26 V predmetnej veci je nepochybné, že francúzska právna úprava zaobchádza rovnako na jednej strane so svojimi štátnymi príslušníkmi, ktorí majú bydlisko v inej tretej krajine, ako je členský štát EHP alebo Švajčiarska konfederácia, a ktorí sú v ňom poistení v systéme sociálneho zabezpečenia, a na druhej strane s francúzskymi štátnymi príslušníkmi, ktorí majú bydlisko vo Francúzsku a sú tam poistení v systéme sociálneho zabezpečenia, keďže v oboch prípadoch rovnako podliehajú povinnosti platiť odvody z kapitálových príjmov stanovené touto vnútroštátnou právnou úpravou.

27 Naopak, priaznivejšie daťové zaobchádzanie je vyhradené pre štátnych príslušníkov Únie, ktorí sú poistení v systéme sociálneho zabezpečenia iného členského štátu, členského štátu EHP alebo Švajčiarskej konfederácie, keďže sú oslobodení od týchto odvodov.

28 Takéto rozdielne zaobchádzanie však môže odradiť fyzické osoby, ktoré sú poistené v systéme sociálneho zabezpečenia inej tretej krajiny, ako je členský štát EHP alebo Švajčiarska konfederácia, od investícií do nehnuteľného majetku v členskom štáte, ktorého štátnu príslušnosť majú, a je v dôsledku toho spôsobilé obmedziť pohyb kapitálu z takýchto tretích krajín do uvedeného členského štátu.

29 Vnútroštátna právna úprava, akou je právna úprava dotknutá vo veci samej, preto predstavuje obmedzenie voľného pohybu kapitálu medzi členským štátom a treťou krajinou, ktorá je v zásade zakázaná článkom 63 ZFEÚ.

30 Nakoniec treba skúmať, či takéto obmedzenie voľného pohybu kapitálu môže byť odôvodnené.

31 Podľa článku 65 ods. 1 písm. a) ZFEÚ „ustanovenia článku 63 majú bez toho, aby boli dotknuté práva členských štátov... uplatňovať príslušné ustanovenia ich daňových zákonov, ktoré rozlišujú daňových poplatníkov podľa miesta bydliska alebo podľa miesta, kde investovali kapitál“.

32 Z ustálenej judikatúry Súdneho dvora vyplýva, že toto ustanovenie sa musí ako výnimka zo základnej zásady voľného pohybu kapitálu vykladať reštriktívne. Preto ho nemožno vykladať v tom zmysle, že akákoľvek daňová právna úprava rozlišujúca medzi daňovníkmi v závislosti od miesta, kde majú bydlisko, je automaticky zlučiteľná so Zmluvou (rozsudky zo 17. októbra 2013, Welte, C-181/12, EU:C:2013:662, bod 42, a zo 7. novembra 2013, K, C-322/11, EU:C:2013:716, bod 34).

33 Výnimka upravená v článku 65 ods. 1 ZFEÚ je totiž sama obmedzená odsekom 3 toho istého článku, ktorý stanovuje, že vnútroštátne ustanovenia uvedené v odseku 1 „nesmú byť prostriedkom pre svojvoľnú diskrimináciu alebo skryté obmedzovanie voľného pohybu kapitálu a

platieb vymedzených v článku 63“ (rozsudok zo 17. októbra 2013, Welte, C-181/12, EU:C:2013:662, bod 43).

34 Preto je potrebné rozlišovať medzi nerovnosťou zaobchádzania povolenou podľa článku 65 ods. 1 ZFEÚ a svojvoľnou diskrimináciou zakázanou podľa odseku 3 rovnakého článku. Z ustálenej judikatúry Súdneho dvora v tejto súvislosti vyplýva, že na to, aby sa mohla vnútroštátna právna úprava, o akú ide vo veci samej, považovať za zlužiteľnú s ustanoveniami Zmluvy týkajúcimi sa voľného pohybu kapitálu, je potrebné, aby sa rozdiel v zaobchádzaní týkal situácií, ktoré nie sú objektívne porovnateľné, alebo aby bol odôvodnený naliehavým dôvodom všeobecného záujmu (rozsudky zo 6. júna 2000, Verkooijen, C-35/98, EU:C:2000:294, bod 43; zo 7. septembra 2004, Manninen, C-319/02, EU:C:2004:484, body 28 a 29, ako aj z 8. septembra 2005, Blanckaert, C-512/03, EU:C:2005:516, bod 42).

35 Otázne preto je, či, pokiaľ ide o výber odvodov, akými sú odvody dotknuté vo veci samej, existuje objektívny rozdiel v situácii z hľadiska ich pobytu medzi štátnym príslušníkom Únie patriacim do systému sociálneho zabezpečenia iného členského štátu, ako je dotknutý členský štát, a štátnym príslušníkom tohto členského štátu poisteným v systéme sociálneho zabezpečenia v inej tretej krajine, ako je členský štát EHP alebo Švajčiarska konfederácia.

36 V tomto ohľade treba uviesť, že kritérium prijaté vnútroštátnou právnou úpravou dotknutou vo veci samej na účely odlišenia situácie medzi fyzickými osobami daňovníkmi nepochybne nie je výslovne viazané na ich bydlisko, ale je založené na ich poistení v systéme sociálneho zabezpečenia.

37 Keďže však fyzické osoby nepoistené v systéme sociálneho zabezpečenia členského štátu sú najčastejšie nerezidenti toho istého štátu, takéto kritérium v skutočnosti vedie k rozlišovaniu fyzických osôb daňovníkov v závislosti od ich bydliska (pozri v tomto zmysle rozsudok z 8. septembra 2005, Blanckaert, C-512/03, EU:C:2005:516, bod 38).

38 Treba preto preskúmať, či sa štátny príslušník Únie poistený v systéme sociálneho zabezpečenia iného členského štátu nachádza z hľadiska cieľa, ako aj predmetu a obsahu právnej úpravy tohto členského štátu v situácii porovnateľnej so situáciou štátneho príslušníka tohto členského štátu, ale ktorý má bydlisko v inej tretej krajine, ako je členský štát EHP alebo Švajčiarska konfederácia, a je tam poistený v systéme sociálneho zabezpečenia (pozri v tomto zmysle rozsudok z 2. júna 2016, Pensioenfonds Metaal en Techniek, C-252/14, EU:C:2016:402, bod 48).

39 Pokiaľ ide v predmetnej veci o cieľ francúzskej právnej úpravy, treba pripomenúť, ako sa uviedlo v bodoch 13 až 15 tohto rozsudku, že tlažobné komuniké dotknuté vo veci samej iba spresňuje spôsob vrátenia odvodov vykonaných v rozpore s právom Únie vo vzťahu k fyzickým osobám majúcim kapitálové príjmy vo Francúzsku, ale patriacim do systému sociálneho zabezpečenia iného členského štátu.

40 V súlade so zásadou uplatnenia jednej právnej úpravy v oblasti sociálneho zabezpečenia, ako je stanovená v článku 11 nariadenia č. 883/2004, totiž členský štát nemôže vykonávať vo vzťahu k štátnym príslušníkom Únie, ktorí sú poistení v systéme sociálneho zabezpečenia iného členského štátu, odvody, ako sú odvody dotknuté vo veci samej, ktoré, hoci sú vnútroštátnou právnou úpravou považované za dane, majú priamo a dostatočne relevantnú súvislosť s právnymi úpravami týkajúcimi sa časti systému sociálneho zabezpečenia uvedených v článku 3 ods. 1 nariadenia č. 883/2004 a ktoré sú špecificky pridelené na financovanie systému sociálneho zabezpečenia prvého členského štátu (pozri v tomto zmysle rozsudok z 26. februára 2015, de Ruyter, C-623/13, EU:C:2015:123, body 23, 24, 26 a 39).

41 Táto zásada uplatnenia jednej právnej úpravy v oblasti sociálneho zabezpečenia má, pokiaľ ide o štátnych príslušníkov Únie, ktorí sa pohybujú v rámci Únie, predísť ťažkostiam, ktoré by mohli vyplývať zo súčasného uplatnenia viacerých vnútroštátnych právnych úprav, a odstrániť nerovnosť v zaobchádzaní, ktorá by bola dôsledkom čiastočnej alebo úplnej kumulácie uplatniteľných právnych úprav (pozri v tomto zmysle rozsudok z 26. februára 2015, de Ruyter, C-623/13, EU:C:2015:123, bod 37 a citovanú judikatúru).

42 Z vyššie uvedených úvah vyplýva, že existuje objektívny rozdiel medzi na jednej strane situáciou štátneho príslušníka dotknutého členského štátu, ktorý má bydlisko v inej tretej krajine, ako je členský štát EHP alebo Švajčiarska konfederácia, a je tam poistený v systéme sociálneho zabezpečenia, a na druhej strane situáciou štátneho príslušníka Únie poisteného v systéme sociálneho zabezpečenia iného členského štátu, keďže iba tento posledný uvedený môže požívať výhodu zásady uplatnenia jednej právnej úpravy v oblasti sociálneho zabezpečenia stanovenej v článku 11 nariadenia č. 883/2004 z dôvodu svojho pohybu v rámci Únie.

43 Naopak, neexistuje nijaký objektívny rozdiel medzi situáciou štátneho príslušníka členského štátu, ktorý má bydlisko v inej tretej krajine, ako je členský štát EHP alebo Švajčiarska konfederácia, a je tam poistený v systéme sociálneho zabezpečenia a situáciou štátneho príslušníka toho istého členského štátu, ktorý tam má bydlisko a je tam poistený v systéme sociálneho zabezpečenia v rozsahu, v akom v oboch prípadoch nevyužili slobodu pohybu v rámci Únie a nemôžu tak uplatniť výhodu zásady uplatnenia jednej právnej úpravy v oblasti sociálneho zabezpečenia.

44 Z toho vyplýva, že vnútroštátna právna úprava, akou je úprava dotknutá vo veci samej, môže byť odôvodnená z hľadiska článku 65 ods. 1 písm. a) ZFEÚ rozdielom objektívnej situácie, ktorý existuje medzi fyzickou osobou, štátnym príslušníkom členského štátu, ale majúcou bydlisko v inej tretej krajine, ako je členský štát EHP alebo Švajčiarska konfederácia, a ktorá je tam poistená v systéme sociálneho zabezpečenia, a štátnym príslušníkom Únie majúcim bydlisko a poisteným v systéme sociálneho zabezpečenia v inom členskom štáte.

45 V každom prípade treba doplniť, že rozdielny výklad by znamenal, že štátny príslušník členského štátu majúci bydlisko v inej tretej krajine, ako je členský štát EHP alebo Švajčiarska konfederácia, akým je pán Jahin, by požíval výhodu zásady uplatnenia jednej právnej úpravy v oblasti sociálneho zabezpečenia stanovenej v článku 11 nariadenia č. 883/2004, zatiaľ čo v súlade s článkom 2 ods. 1 tohto nariadenia sa uplatňuje iba na štátnych príslušníkov jedného z členských štátov, ktorí podliehajú právnej úprave sociálneho zabezpečenia jedného alebo viacerých členských štátov.

46 Pritom vzhľadom na to, že Zmluva o FEÚ neobsahuje nijaké ustanovenie rozširujúce voľný pohyb pracovníkov na osoby, ktoré sa presúvajú do tretej krajiny, treba zabrániť tomu, aby výklad článku 63 ods. 1 ZFEÚ, pokiaľ ide o vzťahy s inými tretími krajinami, ako je členský štát EHP alebo Švajčiarska konfederácia, umožnil osobám, ktoré nepatria do územnej pôsobnosti voľného pohybu pracovníkov, aby mali z tejto slobody prospech (pozri v tomto zmysle rozsudok z 13. novembra 2012, Test Claimants in the FII Group Litigation, C-35/11, EU:C:2012:707, bod 100).

47 Vzhľadom na vyššie uvedené úvahy treba odpovedať na položené otázky tak, že články 63 a 65 ZFEÚ sa majú vykladať v tom zmysle, že nebránia právnej úprave členského štátu, akou je právna úprava dotknutá vo veci samej, podľa ktorej je štátny príslušník tohto členského štátu, ktorý má bydlisko v inej tretej krajine, ako je členský štát EHP alebo Švajčiarska konfederácia, a ktorý je v ňom poistený v systéme sociálneho zabezpečenia, povinný v uvedenom členskom štáte platiť odvody z kapitálových príjmov z titulu príspevku do systému sociálneho zabezpečenia zavedeného týmto štátom, zatiaľ čo štátny príslušník členského štátu Únie patriaci do systému

sociálneho zabezpečenia iného členského štátu je od tejto povinnosti oslobodený z dôvodu zásady uplatnenia jednej právnej úpravy v oblasti sociálneho zabezpečenia podľa článku 11 nariadenia č. 883/2004.

O trovách

48 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdny dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (desiata komora) rozhodol takto:

Články 63 a 65 ZFEÚ sa majú vykladať v tom zmysle, že nebránia právnej úprave členského štátu, akou je právna úprava dotknutá vo veci samej, podľa ktorej je štátny príslušník tohto členského štátu, ktorý má bydlisko v inej tretej krajine, ako je členský štát Európskeho hospodárskeho priestoru (EHP) alebo Švajčiarska konfederácia, a ktorý je v ňom poistený v systéme sociálneho zabezpečenia, povinný v uvedenom členskom štáte platiť odvody z kapitálových príjmov z titulu príspevku do systému sociálneho zabezpečenia zavedeného týmto štátom, zatiaľ čo štátny príslušník Únie patriaci do systému sociálneho zabezpečenia iného členského štátu je od tejto povinnosti oslobodený z dôvodu zásady uplatnenia jednej právnej úpravy v oblasti sociálneho zabezpečenia podľa článku 11 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 z 29. apríla 2004 o koordinácii systémov sociálneho zabezpečenia.

Borg Barthet

Berger

Biltgen

Rozsudok bol vyhlásený na verejnom pojednávaní v Luxemburgu 18. januára 2018.

Tajomník

Predseda vykonávajúci funkciu predsedu desiatej komory

A. Calot Escobar

A. Borg Barthet

* Jazyk konania: francúzština.